

Simai Ödön Halotti Anyakönyvi Kivonata

Simai Ödön

Halotti anyakönyvi kivonat.

Fogyó szám	A bejegyzés idője (év, hó, nap)	Az elhunyt név (születési név, házassági név)	Az elhalt				Az elhunyt helye, ha az elhalt másuttal nem azonosított	A halál oka
			születési helye	kor	születési idője (év, hó, nap)	halál idője (év, hó, nap)		
	1929 február 29	Simai Ede születési név: Ede házassági név: Simai Ede	Pest	49 éves	1929 február 29	1929 február 29	Pest	szívinfarktus

Bizonyítom, hogy ez a kivonat a Budapesti VI. ker. önkormányzatának anyakönyvi kizárólagos tulajdonsága.

Budapesti VI. ker. önkormányzatának anyakönyvi hivatalának igazgatója: *[Signature]*

1929. február 29.

11. sz. útja az A. U. 118. számú
az órák az 12. sz. sz.

Az 1929 februárjában elhunyt apukám, Simai Ede halotti anyakönyvi kivonata. Apám Pesten, a bölcsészkaron tanult. Nyelvész volt, magyar--német--görög--latin szakos tanár. Középiskolában kezdett tanítani, és tudomásom szerint még a Magyar Tudományos Akadémiától is felkérték, hogy hagyja el a hitét, mondván, hogy akkor jobban tudják támogatni, nagyobb esélye van arra, hogy a tudásának, szorgalmának, érdemeinek megfelelő munkát találjon. Bár apám nem volt vallásos, ősei hitéhez, zsidóságához ragaszkodott. Nem tért ki, pedig ezzel megalapozhatta volna a jövőjét a szó szakmai és egzisztenciális értelmében egyaránt. Az egyetemen nagyon jó tanárai voltak, Beöthy Zsolt, Gyulai Pál, Simonyi Zsigmond, Négyesy László. Anyámmal Pesten ismerkedtek meg. Amikor végzett az egyetemen, és már állása is volt, összeházasodtak. Először csak négy gyerek volt, aztán én, teljesen véletlenül, a legkésőbbi időben születtem. Apámat teljesen véletlenül éppen az 1919-es kommunista rezsim [lásd: Tanácsköztársaság] alatt nevezték ki gimnáziumi tanárnak. Ez szerencsétlen egybeesése volt a dolgoknak, a kinevezésnek semmi köze nem volt az aktuális politikai rendszerhez. Apám pályája emiatt teljesen derékba tört, a Horthy-rezsim alatt se tanári állást, se egyéb, a végzettségének megfelelő állást nem sikerült kapnia. Bécsbe ment, és ott kezdett valamit dolgozni. Anyám úgy tartotta el a négy gyereket, hogy kijárt Bécsbe vonattal, és nagyon sok ruhával a testén jött vissza. Nagyon vékony volt, így sokszor öt-hat drága ruhával jött haza. Jól tudott varrni, és ügyesen eladogatta a ruhákat. Amikor meglátogatta az apámat, ennivalót vitt ki neki, és visszafelé jövet hozta haza a ruhákat. És amikor elmúltak ezek a szerencsétlen évek, az apám visszakerült, már nem tanított -- nem taníthatott --, hanem nyelvészeti tanulmányokat írt, és dolgozott, amivel megbízták. Egyébként könyvelést is vállalt, azt hiszem, döntően ebből éltünk. Az apámról nagyon kevés emlékem van, mert három és fél éves voltam, amikor meghalt. Megkapta a spanyolnáthát, és négy nap alatt meghalt szegény.